

Nr 279

Av herr **Börjesson** i Falköping, om beredande av viss tid för avveckling av skogskonto i dödsbo med en delägare.

Enligt gällande bestämmelser har fysisk person, oskiftat dödsbo eller familjestiftelse, som i sin självdeklaration till ledning för taxering för inkomst har att uppgiva intäkt av skogsbruk, under de förutsättningar och i den utsträckning som stadgas i KF 27 mars 1954 om taxering för inkomst av medel som insatts å skogskonto, rätt att erhålla uppskov med taxering till kommunal och statlig inkomstskatt för den del av intäkten som insatts å särskilt konto i bank (skogskonto).

Om vederbörande fysisk person avlider, övergår skogskontot i oskiftat dödsbo. När sedan dödsboet skiftas skall inestående medel å skogskontot upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk för det beskattningsår under vilket bodelning ägt rum.

Därest dödsboet endast består av en dödsbodelägare, exempelvis make till den avlidne, betraktas det emellertid som skiftat i och med dödsfallet. I och med detta upphör skogskontot, och på detsamma insatt belopp upptages omedelbart till beskattning i vanlig ordning.

Ett exempel till belysning av detta förhållande bör anföras: En hemmansägare hade insatt ca 30 000 kr. på sitt skogskonto. Beloppet skulle under de närmaste åren tagas i anspråk för bostadsreparationer, som till största delen är avdragsgilla. Reparationerna skulle verkställas under en tidrymd av fyra år. Hemmansägaren avled emellertid hastigt och efterlämnade endast sin maka. På grund av att endast en dödsbodelägare fanns i dödsboet betraktades detta icke som ett oskiftat dödsbo. Maken tvingades upptaga hela beloppet på skogskontot som inkomst under makens dödsår. Några reparationer på byggnaderna hann hon icke utföra, varför hon därmed led en icke oväsentlig skatteförlust.

I ett fall som det ovan nämnda medför sålunda progressiviteten i beskattningssystemet en betydande skatteskärpning, vilket måste anses strida mot syftet med skogskontot. Om dödsbodelägarna varit flera och avtal sålunda kunnat träffas om sammanlevnad i oskiftat dödsbo, hade en normal avveckling av skogskontot kunnat ske och medlen kunnat användas exempelvis till planerad bostadsreparation. Det synes därför angeläget att en sådan ändring av bestämmelserna för skogskontot kommer till stånd, att skogskonto, som övergår till endast en dödsbodelägare, skall kunna avvecklas under en tidrymd av förslagsvis tre år, räknas från dagen för dödsfallet.

Likalydande motion väcktes vid 1962 års riksdag. Bevillningsutskottet anförde i sitt betänkande nr 15 för år 1962 att frågan om s.k. enmansdödsbons behandling i beskattningshänseende knappast kan anses fullt klarlagd. Utskottet, som i princip

var välvilligt inställt till motionens syfte, ansåg sig dock inte böra uttala sig rörande tolkningen av gällande regler på hithörande områden, men framhöll att det av regeringsrättens utslag den 30 augusti 1960 (RÅ 1960 ref. 27) framgår, att även den meningen vunnit anslutning i praxis att delägaren skall anses ha tillträtt egendomen först sedan boutredningen kan anses avslutad.

I det fall som åberopas i denna motion är det ostridigt att dödsboet är skiftat i och med att bouppteckningen är upprättad och inregistrerad. Det synes därför vara motiverat ur rättvisesynpunkt att enmansdödsbo med inestående medel på skogskonto får avveckla detta under en tidrymd av förslagsvis tre år.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam prövning och förslag angående sådan ändring av bestämmelserna om skogskonto, att skogskonto, som övergår till endast en dödsbodelägare, må kunna avvecklas under en tidrymd av förslagsvis tre år, räknat från dagen för dödsfallet, i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 24 januari 1967

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping